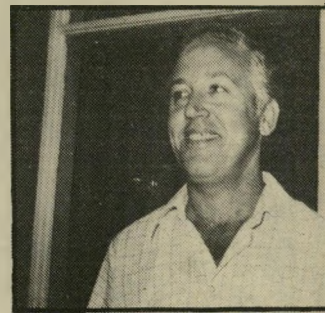

ישחקו הנערים לפנינו

"אני מציע שלא יהיו הרלפות" המציע היה ראשיהממשלה, יצחק שמיר, במפגש הבינושי מערך ליכוד.

ההצעה התקבלה ברוב קולות ורעשים אחרים. כסימו של המפגש עלו אנשיהמערכת לקומה הרביעית של מלון המלך דוד, שבו נערך המפגש. שם נמצא חדרהמילחמה של היושביראש, ש"מזעזען סרס. משם נעזר טלפונים לאהרון אבר" הצירא, יגאל הורוביץ ונציגי מפ"ם. כשירדו חיים ברילב וגד יעקבי בחזרה ללובי, הוקפו בעיתור נאים. שהונו במהירות הראויה לציון בפרטים שונים ומשונים מהמפגש. החלה מיתקפתשאלות: "מה יש לכם לאמר על מה שאמר דוד לוי, יצחק מודעי...?" וכך קרה שדווקא נציגי המערך נאלצו לעמוד מאחורי הצעות של מנהיגי הליכוד, ולהכריז "תוכן הישיבה לא נועד לפירסום"

יעקבי פיהוקים

הלך דיווח מפורט ממה שהתרחש בוועידתהפיגה: ביום חמישי ב"17.00, הם התייצבו צלם במלון המלך דוד: שישה מכל כולם — המערך והליכוד לצורך הדיון הכלכלי. "איה דיון" התרעה חבר השישה הפותחת של המערך, "אלה הן שיחות מוקדמות ביותר לצורך הנימוס".

שרהאוצר, יגאל כהןאורג, לער מת זאת. תלה תיקות אדירות בכינוס נימוס הזה. למעשה, הוא ראה בו חגורתהעלה להמשך כהונתו, והביע באוזני אופטימיות מפתיעה בהצלחתו. המערך התקווה היחידה של כהן שהוטל על מנהיגו תחילת השבוע, גרם להחלפתו הטבעית של אורג כמיסגרת חילופיהשילטון. אם יצטרף המערך לממשלת"אחרת"לאו מית: אזי, ככל קונסטלציה אפשרית, ממשלה כראשית "שימזען סרס" — אם תורכב בתום היבחרו הראשון או אחי כמה סיבובים בראשותו של יצחק שמיר — יותר תיקהאוצר כידי הליכוד, מכיוון שהתיקבניטחון מובטח ליצחק רבין. כפי שמסבירים לי במערך. אורג, 7 בליכוד. מעדיף להתעלם מהשישה הקודמת לו בליכוד, כהוללת מועדים סטטיים לאוצר כגון יצחק מודעי (מיספר 3) או מועדים סרסניים (בעבר) כמו דוד לוי. משיחותיי עימו הבנתי שהוא מאמין בהמשכה הטיבעי של כהונתו.

אורג אינו מקורב לתבשילי המיטבח הפוליטי ואינו נפגש עם אנשיהמפתח במצב שותהוה. הוא מסוגר שעות על גבי שעות בלישכתו, ומאמין שאם יפתיע ויכניח פיתאם, תפקודו בלשכה (לישכתו) — יותר בתפקידו ללא שום קשר למעמדו המיפלגת הרופף. ולתדמית"הכישלון שרבקה בו.

לאור כל אלה, למד שרהאוצר היטב את תפקידו, ושיחק אותה במשך...

כאן נחלקות דעות המשתתפים בין שהדו"שלושתרבעי לבין שעתיים. "מול שהיו הפסקות אוכל ושתיה במהלך ההופעה", התבטא חברי משלחת המערך, "אחרת היית נשבר". חבר אחר באותה מישלחת הוסיף: "בכוון, ההרצאה היתה, כמובן, מכול" —

בלת, אבל חייבים להורות שהיתה עניינית, בניגוד להרצאתו של גד (יעקבי)". למעשה נלחם אורג על חיו כפורם בלתימתאים זה. המילחמה הופסקה מדי פעם לצורך הפניית "שאלות ענייניות".

רוצה להיות שר!

בשביעיה הראשונה בבחירות נבחרת פרש מהמרוץ. הסיבות נעוצות בהחלטה מהכיסאולוניה. כשמוברר בכסא מאוד מסוים, המצוי בקריית הממשלה בירושלים. "זה שלא נבחרתי לכנסת — זה רק מכשיל אותי מלכהן בתפקיד ראשיממשלה. אה, כן, ובן תפקיד סגן-שר. זה לא מכשיל אותי מלהיות בתפקיד ביצועי" תפקיד ביצועי, דהיינו: שר ליתר דיוק, שר למינהל ציבורי תקין.

נשמע טוב? את ההברקה הזאת הושמע רום באוזני ראשיהממשלה היוצא, יצחק שמיר, מייד אחרי שפרש מהמרוץ לשביעיות, שמיר ענה לי שהוא יודע שאני מועמד (להיות שר) ויקח זאת כבוא הזמן "כחשבון".

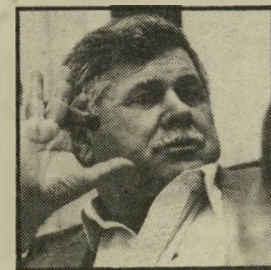
גם חובשי כסאות אחרים שמעו על מאווי של אישהטכניון. בנייה: משה ארנס ודוד לוי. "שוחחתי עם שמיר לפני כמה ימים. לא, לא כארבע עיניים, בשתי אוזניים. כלומר: טלפונים. לא, לא שוחחנו על מועמדותי, אלא על הצורך באחרות לאומית וייעול המערכת. צריך נשימה ארוכה — ארמתי לו."

רום נידנודים

נרחף לפגישות ללא הזמנה (למשל: נחיתתו המפתיעה בסוויטה של שמיר בלילהבחירות) הוא מנסה להבריק בצנינות: "מה, את כותבת סיפרי היסטוריה? אנציקלופדיות? מה זה מעניין אותך עכשיו? אני אומר לך שאני בעניינים!"

בתמי"וב"חד", לעומת זאת, פרצו בצחקו אריר על פעילותו הסודית של מנהיג הליברלים למען תיאומה הסמוך של פגישת שמירויצחק. "שטויות! הליברלים נמצאים לחלוטין מחוץ לעניינים" הגיבו, והחזירו אותי לליברלים, הנמצאים לגמרי בענייניהם שלהם: "שריר לא יהיה שר", הממר איש קבוצתמודעי, "אני אומר לך", הוא ממשיך בחלוקת תיקיה, "אין ממשלה", "שפרט מודעי ולמזשה ניסים" — הסיכויים הטובים ביותר הם של גרוסר, מכיוון ששריר אינו אהוד על שמו. מיקומו במפלגה — מס' 3 — אינו קובע!"

גרוסר סיכויים

בלי אבל...

מירב הנתונים והוכחים האסטרונוגיה חוגגת בימיבחירות) מצביעים, כרגע, לטובת קואליציה (מזומצמת או מורחבת) בראשות המערך. אם ישלו הניסיונות להקמת ממשלת אחדות לאומית, נמצאים המפתחות לרלת לשכת ראשיהממשלה בכיסה של המפר"ל.

משתתפי הפגישה בין ראשי הליכוד לראשי המפר"ל דיווחו לי שנתרמות מדבריהם של מנהיגי המפר"ל היא שהמפר"ל תלך עימם (המרלפים היו, כמובן, שרי הליכוד, אם עוד לא הבנתם מתוכן הדילמה) אם לא תקום ממשלתאחדות. להדלפה למתן ז' ש' חיוק בחרייהחדרים של המפר"ל: אישיות בכירה במפר"ל, הבהירה לי שאף-על-פי שנטויה הכמעט-ירישימות של מיפלגתו הן, כיום, לכיוון המערך — עשויה לחול הפתעה, והמפר"ל תהיה זו אשר תעניק ליצחק שמיר את ראשות-הממשלה. כיצד? שאל בנינתן מנסה להושיב את מס' 6 ברשימה, אברהם מלמד, על אחד מכסאות הממשלה. אומנם, כסאו של זבולון המר צמוד אליו באשר יילך. (הכיוון האחרון היה שווייץ) כלומר: תמלמד, תאמינו או לא, מאיים על כסאותיו הבלעדיים של שריתתמיד, יוסף בורג. המאבק מקבל מישנה תוקף לאור ההתמרמרות על בורג, לגבי תהליכי הרכבת הרשי"מ לכנסת.

וכאן מתחילה התסבוכת: מלמד הצהיר בעבר הצהרה שקשה לחזור ממנה — בראשות הליכוד! הצהרה שעלולה לעלות לו (ולמפלגה הפיבוריטית עליו — המערך) ביוקר: בורג, הבקי בריו הפוליטיקה (במיקרה שלו, נכון יותר לאמר כי הפוליטיקה בקיאה בריו) עשוי להעדיף לרחוף את רסיסי מיפלגתו לחבור עם טלאי הליכוד, שריהיגיוניוהתרבות, שחזר ארצה ביום הששי, לפני כניסת השבת, יעדיף שלא לבלות כוחותיו במאבק עם בורג. חוץ מזה, קהל מצביעיו הוא ימני, ויש לטעמו, אחרת גם הסיסמה, "בלי אבל" לא תשכנע בוחרים להצביע מפר"ל.

בעיה נוספת היא בעיה מס' 7 — חברהכנסת יהודה בנימאר, שייאלץ להסיף השבוע לתוארו את המלה הכאובה, "לשעבר". "מה עושים עם יהודה?" מסביר לי בן-יושים, "אייאפשר למנותו כסגן-שר, מכיוון שאינו חבר-כנסת. שר — זה יותר מדי על שני התיקים גם לא חסרים קופצים. מה נשאר? מחפשים תפקיד מכובד ופנוי, המתאים לו... נכון, נחשת את שגריר ישראל בא"ם! בכך גם שולחים אותו הרחק — הרחק ממרכז העניינים, והו, מסתיו ההסבר". כעת כולם מרוצים: כולל הפרופסור אבנר שאקל, המכבד את המקום מס' 4 במפר"ל, והידוע כימניקצונו. לכן, במילא, הוא יעדיף להצטרף לליכוד. נשאר דוד דנינו — אותו פשוט אין שאלים.

במערך לוקחים בחשבון אפשרויות אלה: "אנחנו משקיעים עכשיו את מירב מאמצינו בסניפים. בסניפים של המפר"ל" מסכם מישהו בספקתקווה, ספקדיאגה את המצב.

אגב, שריר נדחק למקום השלישי, למרות שצבר את מיספר הקולות הגדול ביותר בבחירות הפנימיות במרכזמיפלגתו, עקב הסכם מוקדם בינו ובין מודעי. על פי ההסכם, שובך המפסיד בקרב על ראשות המפלגה, אוטומטית במקום השני, וכך זכה ניסים לנס.

בקיצו: בחרות, בתמי"וב"חד" קיימת תמימות-דעים על-כך שהליכי רלים מחוץ לעניינים. גם בליברלים קיימת תמימות (דעים) מודעי מרוצה מכך שהוא בסוד (העניינים), ושריר מרוצה ככה סתם. אידיליה!

תמרורים

נחוג ♦ בלוסיאנג'לס יוםיהולדתה ה-24 של נילי דודר, סייעת וחברת מישלחת ישראל לאולימפיאדה, דודר, תלמידת מכון וינגייט (שנה שלישי שית), מסייעת מגיל 9 והשתתפה כבר באולימפיאדת מונטריאול ב-1976, שם דורגה במקום ה-34. בלוסיאנג'לס כבר הגיעה דודר למקום ה-17 (רבע גמר ברומח).

נחוג ♦ יוםיהולדתו ה-66 של שמואל שניצר, העורך הראשי של מעריב. שניצר, יליד הולנד וכן מישפחה ברוכת-ילדים (היו לו 12 אחים ואחיות), התחנך בישיבה, למד בבית-ספר למיסח ועלה ארצה, ערב מילחמת-העולם כמעפיל. אחי תקופה קצרה כפועל כפרדים, פנה לעיתונות. כמשך השנים גם הירכה לעסוק בתרגום (בין הספרים שתירגם: יומנה של אנה פראנק).

נחוג ♦ בירושלים יוםיהולדתו ה-81 של אליהו אילת, מי שהיה השגריר הראשון של ישראל בווינגייטון. אילת, בנו של סוחר-צעים באוקראינה, עלה ארצה בגיל 23 וביקש להתיישב בעבריהירדן המזרחי. לשם כך ניסה את כוחו, כפועל-בניין, בעמלן שבדרום ירדן, עת בנה שם בית-האוויר הבריטי קסרקסין. לאחר מכן שהה כמשך חודשים רבים, במסווה של חוקר גרמני, בקרב שנט בדוויה, למד ערבית באוניברסיטה העברית בירושלים ובאוניברסיטה האמריקאית בכיורו, והיה, לכסוף, לאיש המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית. הוא האיש אשר קיבל מידיו של הארי טרומן, אז נשיא ארצות-הברית, את הכרת איצות-הברית במדינת ישראל, דקות אחדות אחרי שהוכרז על הקמתה כמסויאו תל-אביב.

נחוג ♦ בקיפ קוד, מסצ'וסטס, ארצות-הברית, יוםיהולדתה ה-94 של ריו קנדי, אם הקנדים, הרתוקה למיטתה כשהיא מחוברת לבאלון חמצן זה חודשים רבים, אחרי שלקתה בשבץ. מששת הילדים שילדה נותרו בחיים שניים בלבד, בתה פאטרישה (לאפורד) ובנה, אדוארד, הסנאטור. בנה הבכור נפל במילחמת-העולם; שני בניה, הנשיא והמועמד לנשיא נרצחו ובתה הצעירה נפטרה במסך למפגרים.

נפטרה ♦ בנורמנט, ארצות-הברית, בגיל 52, מהתקף-לב, תוך כדי ריצת ג'וגינג, גיימס פיכס, האיש שהכניס את הג'וגינג לתודעת האמריקאים, עת פרסם, לפני 17 שנה, את סיפורו, הספר השלם של הריצה. פיכס הפיק מן הג'וגינג תועלת משולשת: הוא הרוויח יותר ממיליון דולר מסיפורו; הוא הפחית 27 קילו ממשקלו (מ-99 ל-72) והוא חדל ממינהג העישון שלו (שתי חפיסות ליום).

נפטרה ♦ בפאריס, בגיל 65, משטף-דם במוח כתוצאה של מעידה, ז'אן מודיליאני, מורה לאיטלקית ובתו של הצייר היהודי אמידאו מודיליאני, בעיצומו של ההכנות לעריכת תצוגת-ענק של ציורי אביה, במלאת 100 שנים להולדתו.

נפטרה ♦ בתל-אביב, בגיל 79, חיים ויין, עסקן ספורט ותיק, שהחל את דרכו כספורט כחבר מכבי (בגיל 12) ברוסיה, ארץ הולדתו, ויין, סגן יו"ר הוועד האולימפי, ולשעבר יו"ר התאחדות הספורט, סיפר על חיו (פועל בניין, מורה להתעמלות, מארגן המכניות וקופת-חולים מכבי) כסיפור שראה אור לאחרונה, סיפורו של אדם פשוט.

נפטרה ♦ בעת ביקור בירושלים, בגיל 79, מהתקף-לב, לואיס בלומ" פילה, איש עסקים קנדי, שתרומוה ותרומת אחיו, בנאמר, אפשרו את הקמת איצטדיון בלומפילד ביופ. נפטרה ♦ בתל-אביב, בגיל 80, רבקה ארידור, מחברת סיפרי ילדים, אמו של שרהאוצר השלישי של ממשלת הליכוד, יורם ארידור ואלמנתו של דוד ליברמן, איש המין, אשר נעצר, בימי המנדט, ככלא עכו בעוון פעילותו נגד מדיניות ההבלגה של היישוב היהודי, בימי מאורעות הדמים של שנות ה-30.

דפנה ברק